

Sygn. akt IX W 839/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2016 r. i 18 maja 2016 r. sprawy

A. T.

s. A. i B. z domu S.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 19 grudnia 2015r. o godz. 18:40 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki F. o nr rej. (...) podczas zmiany kierunku jazdy nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem marki P. o nr rej. (...), który poruszał się po jego prawej stronie przy prawej krawędzi jezdni w wyniku czego doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 22 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. **obwinionego A. T.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 400,- (czterystu) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych, opłatą w kwocie 40,- (czterdzieści) złotych oraz kosztami opinii biegłego w kwocie 639,40 (sześćset trzydzieści dziewięć 40/100) złotych.**

Sygn. akt IX W 839/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 19 grudnia 2015r. około godz. 18.40 A. T. kierował samochodem m – ki F. o nr rej. (...). Jechał drogą wewnętrzną łączącą ul. (...) z ul. (...) w O.. Za nim poruszał się D. R. (1), kierujący samochodem m – ki P. o nr rej. (...).

Na wyjeździe drogi wewnętrznej na ulice (...) zatrzymał pojazd w okolicach środka jezdni. W tym miejscu droga wewnętrzna ma szerokość w części środkowej 8,4 m, w części tuż przed wjazdem na ul. (...) – 10,8 m, natomiast

na przedłużeniu prawej krawędzi jezdni ul. (...), z tym, że znajduje się tam po lewej stronie znak poziomy P -21 „powierzchnia wyłączona z ruchu” o długości 3,3 m. Wymiary drogi oraz sposób zatrzymania pojazdu F., umożliwiły kierującemu P. zatrzymanie swojego pojazdu po prawej stronie samochodu F..

Po udzieleniu pierwszeństwa przejazdu pojazdowi, który poruszał się ul. (...), obaj kierujący rozpoczęli włącznie się do ruchu. D. R. (1) wykonywał ten manewr przy prawej krawędzi jezdni, kierując się na prawy pas ul. (...). Na ten sam pas ruchu kierował się A. T., tym samym zbliżając się do znajdującego się na tym pasie pojazdu P.. D. R. (1) widząc niebezpieczny manewr kierującego F. zatrzymał pojazd, ale nie skutkowało to uniknięciem zderzenia. Samochód F. prawą stroną przedniej części nadwozia uderzył w lewą stronę przedniej części nadwozia samochodu P..

W wyniku tego, w pojeździe m – ki P. zerwana została z mocowań i zarysowana lewa boczna część nakładki przedniego zderzaka, zarysowana listwa ochronna lewej bocznej części nakładki tego zderzaka, płytko wgnieciona oraz zarysowana powłoka lakiernicza przedniej i środkowej części lewego przedniego błotnika, otarty zewnętrzny bok opony lewego przedniego koła, zerwany klosz lewego kierunkowskazu oraz otarte poszycie dolnego fragmentu obudowy zewnętrznego lusterka. Uszkodzenia te płynnie narastały od tyłu pojazdu w kierunku jego przodu.

W samochodzie m – ki F. (...) uszkodzenia były usytuowane w przedniej części jego prawego boku i były to: zarysowana powłoka lakiernicza prawej bocznej części nakładki przedniego zderzaka, płytko wgnieciona i zarysowana powłoka lakiernicza przedniej części prawych przednich drzwi, zarysowana powłoka lakiernicza tylnej części prawych przednich drzwi, zarysowane poszycie przedniej i tylnej części listwy ochronnej prawych przednich drzwi oraz zarysowana powłoka lakiernicza prawego progu.

(dowody zeznania świadka D. R. k. 34v, notatka urzędowa k. 2, protokoły oględzin pojazdów k 3 i 4, szkic miejsca zdarzenia k. 5, opinia biegłego k. 44 – 56, zdjęcia k. 36- 38, 41, 43, akta szkodowe k. 62-83)

Obwiniony A. T. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż pokrzywdzony poruszał się za nim. Przy wyjeździe na ul. (...) zatrzymał pojazd na środku jezdni. Udzielił pierwszeństwa jednemu kierującemu jadącemu os strony skrzyżowania z ul. (...). W momencie ruszenia doszło do kontaktu z pojazdem P., którego kierujący omijał go wbrew przepisom z prawej strony, bezpośrednio przy krawężniku.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, bowiem jego wersja zdarzenia jest sprzeczna z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego oraz opinią biegłego.

Świadek D. R. (1) zeznał, iż przy wyjeździe obwiniony zatrzymał swój pojazd po lewej stronie, zaś on zajął miejsce po jego prawej stronie. Po przejechaniu około 1 metra, zauważył, iż kierujący F. zjeżdża w jego kierunku, dlatego zatrzymał samochód. Pomimo tego pojazd F. uderzył w lewą przednią część samochodu P.. Świadek podkreślił, iż z prócz zatrzymania nie był w stanie wykonać innych manewrów obronnych bowiem po prawej stronie miał krawężnik.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, bowiem jego zeznania korespondują z materiałem zdjęciowym z miejsca zdarzenia oraz opinią biegłego.

Wobec rozbieżnych wersji zdarzenia przedstawionych przez jego uczestników, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego. Biegły ustalił, iż wymiary wyjazdu z drogi wewnętrznej na ul. (...), pozwalają traktować ten odcinek drogi jako jedną z dwóch pasach ruchu. Biegły dokonał symulacji przebiegu zdarzenia, przyjmując za punkt wyjścia pozycję pokolizyjną pojazdów. W jego ocenie pojazd F. był usytuowany przed ul. (...) w taki sposób, iż po jego prawej stronie mógł wjechać bezkolizyjnie pojazd wielośladowy, w analizowanym przypadku P.. Obwiniony nie zachowując szczególnej ostrożności, wymaganej przy zamianie pasa ruchu, przemieścił się w kierunku prawego pasa, na który wjeżdżał z prawego pasa drogi wewnętrznej kierujący P.. Takie zachowanie zmusiło pokrzywdzonego do podjęcia działań obronnych - tym przypadku zatrzymania pojazdu.

Sąd dał wiarę opinii biegłego, bowiem jest ona jasna i pełna, biegły w sposób wyczerpujący, po przeprowadzeniu analizy materiału dowodowego oraz symulacji przebiegu zdarzenia, odpowiedział na stawiane przed nim zagadnienia.

Zgodnie z przepisem art. 2 pkt 7 Prawa o ruchu drogowym, pasem ruchu jest pas wzdłuż jezdni, po którym może poruszać się jeden rząd pojazdów wielośladowych. Podział jezdni na pasy ruchu może nastąpić liniami segregacyjnymi (znakami poziomymi), lub też nie, z tym że w tym ostatnim wypadku trzeba je sobie wyobrazić, co ma szczególne znaczenie przy zajmowaniu miejsca na jezdni przed skrzyżowaniem (Z. D., Prawo oruchu drogowym... , s. 17). Zgodnie z § 15 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, szerokość pasa ruchu powinna wynosić: na drodze głównej poza terenem zabudowanym - 3,00-3,50 m, na terenie zabudowanym - 3,50 m lub przy uspokajaniu ruchu - 3,50-3,25 m albo na drodze dwupasmowej - 3,25-3,00 m; na drodze dojazdowej, poza terenem zabudowanym na drodze dwupasmowej - 2,50-2,75 m, na drodze jednopasmowej, jeżeli szerokość utwardzonej korony jest nie mniejsza niż 5,00 m, a mijanki umożliwiają wymijanie pojazdów - 3,50-3,00 m, na terenie zabudowanym - na drodze dwupasmowej 2,50-2,25 m, na ulicy jednopasmowej na odcinkach z zachowaną wzajemną widocznością, jeżeli mijanki umożliwiają wymijanie pojazdów - 3,50-3,00 m. Szerokość drogi wewnętrznej, u wylotu której doszło do zdarzenia to 8,4 m, zaś przy samym wyjeździe 10,8 m, zatem biegły słusznie przyjął, iż mamy do czynienia w tym miejscu z dwoma pasami ruchu.

Z przepisu art. 22 Prawa o ruchu drogowym wynika, że zmiana kierunku jazdy lub zajmowanego pasa ruchu może nastąpić: z zachowaniem szczególnej ostrożności (ust. 1); kierujący pojazdem zmieniając pas ruchu jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po tym pasie ruchu oraz wjeżdżającemu na niego z prawej strony. Szczególna ostrożność polega na upewnieniu się, czy można dokonać zmiany kierunku jazdy lub pasa ruchu bez utrudnienia ruchu lub spowodowania jego zagrożenia. Innymi słowy, kierujący pojazdem musi być na tyle uważny, by zdążyć zaniechać zmiany kierunku jazdy lub pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub zmuszało innego uczestnika ruchu do podjęcia manewru obronnego. Zmiana pasa ruchu polega na zmianie położenia pojazdu w stosunku do krawędzi lub osi jezdni, przy utrzymaniu ruchu na tej samej jezdni. Jest to zmiana podłużnego pasa jezdni wystarczającego do ruchu jednego rzędu pojazdów wielośladowych.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, wina obwinionego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona. A. T. w dniu 19 grudnia 2015r. o godz. 18:40 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki F. o nr rej. (...) podczas zmiany kierunku jazdy nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem marki P. o nr rej. (...), który poruszał się po jego prawej stronie przy prawej krawędzi jezdni w wyniku czego doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 86§1kw w zw z art. 22 ust 1 i 4 Prawa o ruchu drogowym i za to z mocy wymienionego przepisu został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd miał przede wszystkim na uwadze dotychczasową karalność obwinionego za wykroczenia drogowe. Z wydruku z (...) wynika, iż obwiniony na swoim koncie posiada (...) wykroczeń które nie uległy zatarciu. (wydruk z bazy (...) k. 25 – 27) Dodatkowo obwiniony był trzykrotnie karany za wykroczenia przed tut. Wydziałem (k. 30). Wysokość kary wymierzonej obwinionemu musiał uwzględnić te okoliczności.

W ocenie Sądu kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec skazania obwiniony został skazany obciążony kosztami postępowania i opłatą.